

anvendt, naar Fordringshaveren findes skyldig i Aager (Borgerlig Straffelovs § 282).

I det oprindelige Lovforslag gav Paragraffens 1ste Punktum kun Domstolene en *Bemyndigelse* til at nedsætte Gælden eller Renten, hvis den var sat for højt, men dette ændredes i Folketinget, hvor man tillige indsatte Ordene »efter Paastand«. Til Begrundelse af denne Tilføjelse anføres i Udvalgsbetænkningen, at Ændringen er foranlediget ved Overvejelser angaaende »Muligheden af at indføre Adgang til offentlig Paa-tale af Overtrædelser af Lovforslagets Bestemmelser; da dette imidlertid vilde være uoverensstemmende med hidtidig Retsplejepsaksis i saadanne Tilfælde, da Overtræderen ikke i Henhold til denne eller anden Lovgivning er strafskyldig, foreslaas 1ste Punktum i § 4 affattet som angivet i Ændringsforslaget (jfr. Retsplejelovens § 991)«.

I 3die Punktum stod oprindeligt kun: »Hvad der er betalt for meget under Sagen, kan kræves tilbage.« Tilføjelsen hertil blev foretaget i Landstinget, hvor man ønskede at »give den Laantager, der rejser Sag mod en Laangiver for urimelig Rente, en Beskyttelse imod, at denne, saafremt Renten af Domstolene kendes urimelig, besvarer Nedsættelsen med en Opsigelse af Laanet, idet det overlades til Domstolene efter Laantagerens Begæring under Sagen at bestemme, at Gælden, medmindre Laangiveren dokumenterer at have rimelig Grund til Opsigelse af Laanet, ikke skal kunne opsiges i et Tidsrum af indtil 2 Aar efter den endelige Retsafgørelse i Sagen«. »Uden en saadan Ret for Domstolene til at beskytte Laantageren har Udvalget ikke ment, at Retten for denne til ved Domstolenes Hjælp at faa en urimelig Rente nedsat vil være andet end en Skueret, idet Laantageren som oftest ikke vil turde anlægge Sag, hvis Rettens Nedsættelse af Renten kan befrygtes at medføre en omgaaende Opsigelse af Laanet. Paa den anden Side tages der alt muligt berettiget Hensyn til Laangiveren derigennem, at Domstolene i deres Afgørelse skal lade det være bestemmende, om han dokumenterer at have rimelig Grund til Opsigelse, i hvilket Tilfælde Opsigelse ikke kan forbydes. Det staaar derhos Domstolene frit for under Afvejning af de foreliggende Forhold at give Uopsigeligheeden en længere eller kortere Varighed inden for de nævnte 2 Aar.«

§ 5. Bestemmelserne i denne Lov omfatter ogsaa Gæld, der er sikret ved *Skadesløsbrev* i fast Ejendom eller ved *Haandpant* i *Ejerpantebrev* eller *Akkommodationspantebrev* i fast Ejendom.

Denne Paragraf blev som ovenfor omtalt indsat i Landstinget i Stedet for den Bestemmelse i Slutningen af § 2, Stk. 3, som samtidig fjernedes fra Lovforslaget.